

عنوان مقاله:

بررسی نگرش مستشرقان نسبت به نقاشی دوره ی قاجار

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر و معماری مکتب زند و قاجار شیراز (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

افتخار قاسم زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه تاریخ فرهنگ و تمدن ملل اسلامی، دانشکده علوم و تحقیقات اسلامی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

هدایت جهانبخش قره آغاچ - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه تهران، ایران

ذاکر حاتم پور - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه تاریخ فرهنگ و تمدن ملل اسلامی، دانشکده علوم و تحقیقات اسلامی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

دوره ی قاجار از دوره های خلاقیت و تکامل شیوه های هنری ایران است. در این دوره رابطه ی ظریف بین تجربه های هنرپیشین و تخیل و تجارب هنری جدید برقرار شده و حاصل آن در آثاری جلوه یافت که در این دوره در بیشتر عرصه های هنری ظهور یافته است. تحولاتی همچون دگرگونی ماهیت سیاسی، ظهور طبقه ی روشنفکر، آغاز دولت مشروطه، تغییر روابط ایران و جهان منجر به تحول در اندیشه و هنر ایرانیان گردید که در نتیجه ی آن دوره ی قاجار را به یکی از درخشان ترین دوره های تاریخی قابل مطالعه و پژوهش قرار داده است. حال نکته ای قابل توجه این است که کم توجهی به آثار نقاشی دوره ی قاجار در آثار مستشرقان به طور مشهودی احساس می شود و متأسفانه بسیاری از مستشرقان نقطه ی زوال هنر ایران را انتهای دوره یصفویه می دانند و در بیشتر مطالعات انجام شده، چیزی جز تحلیل نامناسب و مغرضانه و همچنین معرفی مختصری از زندگی هنرمندان دوره قاجار و تکنیک های هنری آنان وجود ندارد. در حقیقت ارزش های گوناگون هنر دوره ی قاجار در اغلب موارد از چشم مورخان و شرق شناسان دور مانده و تا دوره ی اخیر به آن توجه چندانی نشده است. در همین راستا، این پژوهش کوشیده است تا با روش توصیفی- تحلیلی و با اتکا به آثار مستشرقان در پی پاسخگویی به این سؤال مهم باشد: محققین غربی نسبت به نقاشی قاجار چه دیدگاهی دارند؟

کلمات کلیدی:

نقاشی، قاجاریه، مستشرقان، نقاشی ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1384013>

